

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

V. Garsias Loaisa notatus, qui sensum istius canonis in diversum trahit.
Hallucinationis hujus viri origo indicatur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15617

Concilij Toletani duodecimi habiti anno primo Ervigij Regis, id est, anno sexcentesimo octuagesimo primo, quo canone confirmatur usus ille electionum à Regibus usurpatus; non autem de novo instituitur, ut quidam sibi persuaserunt. Illud unum novum decernitur, quod dignitatem Episcopi Toletani augebat, & faciliorem præstabat regis electionis executionem, scilicet ut electus à Rege, iudicioque Toletani Episcopi probatus, ab eo ordinaretur, ea lege, ut intra trium mensium spatium à die ordinationis suæ Metropolitanano suo se consecratus sisteret, ab eoque monita pro regenda diocesi opportuna susciperet. Is autem ordo antea servabatur ut Rex non prius successorem deligeret quam de obitu decessoris certior factus esset & consultus de persona præficiendi; consultus scilicet à clero & plebe, & à Metropolitanano & coëpiscopis, qui consensionem suam mittentes, regium decretum pro electo suis suffragiis, aut pro alio ex Regis arbitrio, expectabant. Hæc omnia, quæ non poterant brevi temporis spatio expediri, molestiam creabant Episcopis provincialibus, quorum vota vel admittere vel spernere penes Regem erat; ideoque ferè inutilis erat eorum æquæ ac cleri plebisque consensio. Regis dignitas & potestas erat in suspenso. Ecclesiarum interim vacatio contra canones protrahabatur. Ideo maluerunt Episcopi omnia permittere Regis electioni & iudicio Toletani Episcopi. Hic est sensus Concilij, cujus verba retulit Gratianus dist. LXXIII. *Dum longè laicæque diffuso tractu terrarum, commearum impeditur celeritas nuntiorum, quò non queat Regis auditibus decedentis Presulis transitus innotesci, aut de successore morientis Episcopi libera Principis electio prestolari, nascitur semper & nostro ordini de relatione talium difficultas, & regia potestati, dum consultum nostrum pro subrogandis Pontificibus sustinet, injuriosa necessitas. Fatentur Episcopi liberam fuisse Principis electionem ante hunc canonem, sed suspensam donec consultatio seu relatio missa fuisset è provincia à Metropolitanano & Episcopis.*

Vide Baluzij præfationem ad appendixem libri Marca de Primatibus.

V. Fallitur vir eruditus Garfias Loaisa in Notis ad hunc canonem, in eo quòd existimat Regem ante Concilium Toletanum electionem suam ad Concilium generale Hispaniæ retulisse, Concilium autem inquisivisse an nominatus dignus esset eo munere, & postea nominatum confirmasse. Hallucinationis occasio sumpta ex Concilio Toletano XVI. quod laudat: in quo agitur de Felice Spalensi Episcopo, quem Egica ad Toletanum episcopatum elegerat, eique

ejus Ecclesiæ curam interim commiserat, reservans eam translationem decreto Concilij generalis firmandam. Quare Concilium cum consensu cleri ac populi Toletani Felicem de Spalensi sede in Toletanam se canonicè transducere declarat canone duodecimo. Translatio non poterat juxta duodecim decerni à Rege, sed à synodo generali: cuius auctoritati eam Egica rectè permisit, & præterea translationem Bracarenfis ad Hispanensem sedem, & Portucalensis ad Bracarensem, quas Concilium hoc eodem canone decernit. Quod non debuit trahi in consequentiam pro electionibus omnibus. Id autem ex alio capite perspicere poterat Loaisa, quòd temporibus Concilij duodecimi immutata electionum forma, omnia ad merum Regis arbitrium relata erant. Quomodo ergo poterat usum antiquiorems illo Concilio duodecimo interpretari ex usu Concilij decimi sexti anno sexcentesimo nonagesimo tertio habiti, quod erat posterius duodecimo annis tredecim.

ADDITIO

STEPHANI BALUZII

AT pia posteritas multum remisit de hac severitate. Quippe duodecimo seculo illud tantum in Hispania Tarraconensi invaluerat, ut post Episcopi obitum alius eligi non posset absque consilio & assensu Regis. Parum id conducere ecclesiasticæ libertati censuit Petrus Rex Aragonum. Itaque post peractam Romæ coronationem suam ab Innocentio III. anno MCCVI. æterna lege sancivit ut deinceps libera esset Episcoporum electio, assensu regis minime requisito, id est, inexpectata etiam eligendi licentia, nam antea id quoque obtinebat. Ne tamen prorsus abjiceret jus illud regium, edicit ut postquam electio facta fuerit, electus Regi præsentetur in signum regis fidelitatis. Quod adeo gratum fuit Innocentio Pontifici ut hoc Petri Regis edictum confirmaverit literis datis ad Episcopos in regno Aragonensi constitutos, quæ extant in archivo monasterij Rippullensis in diocesi Aulonensi & in regesto ejusdem Innocentij, cujus mihi copiam fecit vir illustrissimus Franciscus Bosquetus Episcopus Monspelienfis. Sic ergo habent.

Innocentius Episcopus servus servorum Dei, venerabilibus fratribus Archiepiscopis & Episcopis & aliis Ecclesiarum Prelatis & universis Clericis in regno Aragonensi constitutis salutem & apostolicam benedictionem.

Solei annuere sedes apostolica piis votis, & honestis petentium desideriis favorem benivolam imperari. In literis siquidem carissimi in Christo filij nostri Petri illustris Regis Aragonum sic de verbo ad verbum perspicimus contineri. PETRVS Dei gratia Rex Aragonum, Comes Barchinonensis, & dominus Montispessulani venerabilibus in Christo Terrachonensi Archiepiscopo, & universis Episcopis, Abbatibus, ceterisque Ecclesiarum Prelatis, &

corum